

Medlem har under Behandlingen af Finantslovforslaget for 1882—83 i Folkethings-tidenden for 1881—82 fra Spalte 59 til Spalte nogle og trestindstyve udførligt behandlet dette Emne. Jeg skal ikke citere Noget af, hvad det ærede Medlem har sagt, thi jeg er overbevist om, at hvis jeg vilde tage et enkelt Citat ud af hans Udtalelser, saaledes at det kom til at staa for det høie Thing, som om det var mig, der var Opfinder deraf, saa vilde man sige, at det var forfærdeligt. Jeg vil henvise til denne Opgjørelse. Han, som er inde paa dette Omraade, har bevist gennem sine Tal, at vi have haft en saa kolossal finantsiel Fremgang, at der i Tiaaret fra 1870—1881 — saa vidt jeg mindes — har været en Stigning for Statskassen af 75 Millioner Kr., og han kommer saa læn- gere hen til at vise, at disse Penge fornemmelig ere komne fra dem, som daarligt kunne være med til at yde dem. Det var kun det, jeg vilde gjøre opmærksom paa, at, hvis de Herrer, samtids med, at de vare ude paa det Syn, kunde se, at der maa gjøres Noget for de mindre Bemidlede ved Alderdomsforsørgelseskasjer, ved en bedre Ordning af vort Fattigvæsen, af vort Skolevæsen, og at Statskassen træder hjælpende og støttende til, saa kunde der maasse være Grund for end af os til at gaa med til ved en Slags Kombination at faae dette Forslag gennemført; men der er ikke den mindste Antydning deraf, og for Tiden have vi Penge nok. Ganste vist sagde den ærede Ordfører, at det ikke alene var godt at opretholde status quo, men at det ogsaa kunde være meget hensigtsmæssigt at faae en Smule tilovers for mødende Eventualiteter. Jeg siger, at saalænge den høitærede Minister vandrer i Draken med sine mange Lovforslag af anden Art — og jeg har virkelig ikke nogen stor Tro paa, at han naaer det forjættede Land — have vi mere end Penge nok i vor Statskasse; ja, vi have endog i vor Reservefond saa mange, at det er vanskeligt at faae dem gjort frugtbringende. Endnu stiller Forholdet sig saaledes, at vi ikke kunne blive enige om at foreslaa en større Lettelse paa disse Artikler, som jærlig Smaafolk bruger, enten de saa maa betragtes som Nødvendighedsartikler eller som Luxusartikler, jeg sigter nærmest herved til Kaffe, Sukker og Brændevin. Den ærede Minister vil paa ingen mulig Maade tro, at Kaffe og Sukker ere Nødvendighedsartikler for Smaafolk. Jeg skal tillade mig at oplyse, hvorledes det i det virkelige Liv gaar til; naar vi give os til at se, hvad det er for Folk, der Lordag- aften foretage deres Indkjøb hos Høker og

Kjøbmænd, saa er det især Husmandsfolk fra Herregaardene, de kjøbe Kaffe, Citorie og Sukker, Brød, Fedt eller Smør og en Flaske Brændevin; nu kan man sige, at disse Menneker dog ialtsald kunne lade være at kjøbe Brændevin — det er sandt — men det er et Spørgsmaal, om de nogenstunde ville lade være (Hør!), og Faktum er det, at de ville vedblive at bruge det; jeg vil dog sige ligesom min ærede Nabo, at, skulde der blive vedtaget en Brændevinskat, saa maa de finde sig deri, vi andre kunne undvære Brændevin, saa kunne de vel ogsaa; men Kaffe og Sukker kunne de ikke undvære, og hvorfor? Fordi de ikke saa let kunne faae Mælk; ja, Vi kunne de vel nok faae, men der er den Vanskelighed derved, at det om Sommeren let bliver jurt; Alle kunne ikke gaa om og tigge Mælk, og Noget skulle de dog have at drikke, altsaa nyde de Kaffe, og dertil bruge de Sukker; Fløde og The have de sjelden Raad til at kjøbe, de skal saa have en Smule Sukker i Kaffen, det er altsaa en Nødvendighedsartikel. Det er maasse ikke de Herrer bekendt, at de desforuden bruge Sukker til Naalæg, ikke alene til deres Børn, naar de skulle i Skole, men Manden, som skal ud paa grovt Arbejde, han lægger tidt lidt Budder- sukker imellem sit Smørrebrød, saa skilles det bedre ad; derved blive disse Artikler til Nødvendigheds-gjenstande for Smaafolk. Men vil man ikke undvære disse store Indtægter for Statskassen, saa beder jeg tage under Overveielse, om vi ikke for disse Penge, der, som det er sagt af det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds, repræsenterer osv., kunne gjøre Noget paa et andet Omraade. Det er det, jeg under denne Behandling her ikke har fundet den mindste Antydning om. En Smule poastjønner jeg paa forskjellige Omraader, men i disse Poster finder jeg ingen Antydning af denne Art. Jeg skal sige, at jeg ikke kan stemme for Lovforslaget, som det foreligger. Jeg stemmer imod det, fordi jeg synes, at der foreligger for smaa Lettelser for Smaafolk, fordi vi have mere end Penge nok i Statskassen og altsaa saaledes ingen Brug have for dem, og ogsaa fordi denne Toldreform kun er en Omlægning til en forøget Fordel for Statskassen.

Formanden: Den ærede 7de Lands- thingsmand for 1ste Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Broberg: Naar den høitærede Finants- minister har bebrejdet mig Inkonsekvens, fordi jeg vilde holde paa Stenolie, men derimod var glad ved, at Tolden paa Stenful var af- skaffet, tror jeg, at han gjør mig uret, thi